

բակալի պէս զյխաւոր մի (Proto), Պետրոս անուամբ⁽¹⁾: Այս է մեր Հայոն թոռան բոլոր մեղի ծանօթ յիշատակն ծննդեան և մահուանն որ իր կենաց ՅՅդ տարին հանդիպած է, սեպտ. 14ին (1655). բայց մեռելազըրբոց նշանակածէն⁽²⁾ կ'իմացուի ոչ միայն մինչեւ վերջը Նատարանի մէջ հիւսըն ըլլալն, այլ և ամուսնացեալ ըլլալն, և բաւական ազնուական կին մ'ունենալն Անդրէանա անուամբ, որովհետեւ կոչուի (Madonna Andreana), և իր ծախուց թագել տուեր է այրիկը. և ասոր ութօրեայ անընդհատ ջերմի հիւսնդութեան ատեն ալ՝ երկու քժիւկը եկած են վինքը նայելու: Նոյն ինքն Ֆրանչեսոյ ալ պատուալ Messer կոչուած է և ոչ Ser (որ ստորին կարգի մարդկան մակղիր է): Բնակութեան տեղն ալ թէպէս նոյն հօրը բնակած թաղին մէջ է, բայց ուրիշ կողմ: Այս ամեն նշաններէն գոշակուի ալ որ Հայոյն թռոն՝ անկէ և իր որդիէն ալ աւելի բարեկեցիկ եղած ըլլայ, զո՞նէ կենաց վերջերը, և հաճելի է թէ իր աշխատութեամբ և ճարտարութեամբ վաստրկած ըլլայ բարեկեցութիւնը՝ քան ժառանգութեամբ:

ՆԿԱՐԱԳԻՐ ՆԱԽԻԶԵՒԱՆԻ

ՄԱՍՆ ԵՐՐՈՐԴ

ԳՈՐԾԱՏՈՒՆՔ, ԱՐՈՒԵՍՏԱՆՈՑՔ, ԱՐՈՒԵՍՔ,

ՄԻ ՎԱՅԻ ԱՅԻ ԱՆՈՒԹԵՎԻՆ :

(Տես յէլ 261)

ԳՈՐԾԱՏՈՒՆՔ ԵՒ ԱՐՈՒԵՍՏԱՆՈՑՔ. — Ճշդիւ խօսելով գաւառիս մէջ բուն ասոնցմէ մին այլ չկայ, այլ եղած խեղճ բանն ալ՝ իրը հետեւութիւն կամ նմանութիւն մի պէտք է համարել անոնց, բայց ներկայիս գործատանց և արուեստանոցաց բնաւ չեն նմանիր՝ ոչ շէնքը, ոչ միջի գործիներ և ոչ այս կամ

1. Մկրտագիրքն կը գրէ. 4, Aprile, 1622. Francesco e Matteo Antonio, figli di Ser Iseppo, q.m Antonio Armeni, Marangon, et di Chiara, jugali. Stò in Calle delle Colonne. Compare il Ser Pietro q.m Domenico, Proto de' Marangoni. P. Massi Curato.

2. Settem. 1653. Messer Francesco q.m Iseppo Armeno, Marangon d'Arzenal, d'anni 33 in circa; da febre continua già giorno 8. Li medici Leonardi et Bartoldi. Fà sepelir Madonna Andreana sua consorte. Stò in Casa Sabi-nelli, in S. Iseppo.

այն նիւթի աշխատութեան եղանակը։ Այսու հանդերձ ամենէն առաջ Որդուատու վիճակն սկսաւ կանոնաւոր կերպով շինուած գործատուններ բանալ բայց միայն մետաքսի բոժոժները պարզելու և կարժառաց վրայ փաթութելու համար։ Երկու այսպիսի եւրոպական գործատուն կայ, մին Որդուատ քաղաքին մէջ և միւսը Ստորին Ագուլիսի մէջ։ Որդուատու մետաքսափաթութ գործատան տէրերն են՝ բնիկ տեղացի Բաղտասար Պետրոսեանն և անդամէջցի կարապետ Բարբայեանը։ այդ գործատան մէջ կը բանին անեփ մետաքս՝ միանգամայն անկէ հիւսելով թեղան և առէջք։ և այս գործողութիւնը կը կատարուի՝ 60 անուոց, 700 թելափաթութ կարժառաց և երեք առանձին մետաքսորոր մեքենայից վերայ, որոս կը շարժեն շոգեշարժ մեքենայք։ Գործատան շէնքը կը բաղկանայ երեք մեծամեծ սրահներէ, չորս սենեակներէ զորս հաշուեկալ տեղալութիւնն կը դրաւէ, 18 ամբարանոցներէ և 7 ուրիշ բնակելու սենեակներէ։ վարի յարկին մէջ բովանդակուած են երկու շոգեշարժ մեքենայք, յորոց մին 5 ձիու ուժ ունի և միւսն՝ 12։ Այդ գործատան մէջ 1873 ին գարնան կ'աշխատէին 153 արուեստաւոր և 10 հասարակ գործաւոր, որոց թուոյն մէջ էին նաեւ 33 հայ կանայք։ բաց ասկէ 10 կանայք բոժոժ ընտրելու և զատելու կը պարապէին և 10 աշխատաւորք այլ ուրիշ մանր գործոց։ Արուեստաւոր արք ամիսը 5-10 ըուբի կ'ընդունէին, իսկ կանայք՝ 4-7 ըուբի, առանց կերակը և բնակարանի։

Գործատան համար մեծաւ մասամբ անեփ բոժոժ կը գնեն, որք չորնալով իրենց կուոյն գրեթէ^¾ մասն կը կորսնցընեն։ Մի պուդ բոժոժէն 6 փունտ զուտ մետաքս կը հանեն, 2^½ փ. չուան կամ նարօտ և 1 փ. հասարակ գերձան։ Այն գործատանս մէջ պատրաստուած մետաքսի մի պուդն ի Մոսկուա 450 ըուբի կ'արժէ։ իսկ բովանդակի գործատանս շինութեան համար հանդերձ բոլոր մեքենայիւք և անուզք, ինչպէս որ տեարք կ'ըսեն, 50,000 ըուբի գացած է։

Ստորին-Ագուլիսի գործատունը Նուսնուսեան եղբարց ձեռքն է. որ կը բաղկանայ 4 սենեակներէ, 2 սրահակներէ և միջակ հրապարակէ մի, որոյ միջատեղը ջրոյ աւագան մի շինուած է։ Կրկին սրահակաց մէջ հաստատուած են 40 մետաքսափաթութ անիւսեր՝ որ շոգեշարժ մեքենայով մի կը գառնան։

Հօս կ'աշխատատէին 40 արուեստաւորք՝ հանդերձ 10 օգնականք և 15 աշխատաւորք (10 կին, և 5 այր)։ Գործատանս աշխատութիւնը յունիսէն մինչեւ հոկտեմբեր ամիսը կը տեւէ, և այն միջոցին մէջ կը հանէ մինչեւ 49 պուդ զուտ մետաքս, որոյ մի պուդն ի Մոսկուա 250-350 ըուբի կ'արժէ։

Բաց ասոնցմէ ամբողջ Որդուատու վիճակին մէջ կան 26 տեղական մետաքսափաթութի գործատուներ, որոցմէ մին Նուռնուսի մէջ է՝ 14 անուով, 17ը Որդուատ քաղաքին մէջ՝ 77 անուով և 8ը Վերին-Ագուլսի և Վերակետի մէջ՝ 78 անուով։ Ասոնց ամենուն մէջ կ'աշխատէին 163 արուեստաւորք, 282 օդնականք և 29 հասարակ գործաւորք, որով ընդամենն բոլոր մետաքսափաթութի գործատանց մէջ կ'աշխատէին 722 գործաւորք, յորոց միայն 356ն մետաքսահան էին՝ թէ այր թէ կին։ Տեղական մետաքսափաթութի գործատանց անիւները կը շարժեն եռածունը առանցքերով, և այս ձեռնաշարժ անուզք հանուած մետաքսի մի պուղն կ'արժէ մինչև 200 բուլի։ Տարուէ տարի բոլոր այդ գործատանց մէջ իբր 200 պուղ մետաքս կը հանուի՝ 40,000 և աւելի բուրլի արժէքով։

Մետաքսի բոժոժները երբեմն նաեւ տանց մէջ ալ կը պարզեն ու փաթութեն, մասնաւորապէս Նախիջեւանու բաժնին մէջ, այսպէս։ կ'առնուն եռացած ջրով լի սան մի, կը լեցընեն մէջը բոժոժները և կը թողուն մինչև որ լաւ մի թրջին, ապա փոքրիկ աւելով ջրեն երեսը կեցած բոժոժները շիելով՝ թելին ծայրերը աւելի վրայ կը կպչին, զորս՝ ուզած ստուարութեան համեմատ՝ մէկտեղ միացընելով, կը սկսին ձեռքով կամ ճախրակով քաշել մինչև որ սպառին. ասոնք տեղացի աղեկատներով մանած ու դերձանի վերածած՝ կը ծառայեն առուսին գործածութեան համար։

Մետաքսի գործատուներէն զատ կան նաեւ ծաղկալաթի (չիր) արուեստանոցներ, և ուրիշ մի քանի տեսակ գործատուներ եւս, ինչպէս՝ մորթի, ապակւոյ, կաւի (բըլտի), օճառի, աղիւսոյ և գաճի։

Սոյն վիճակաց մէջ 7 ծաղկալաթի արուեստանոց կամ լաւ եւս հասարակ կտաւատիպ տուներ կան, և Նախիջեւան քաղաքին մէջ, 2 Որդուատ քաղաքին մէջ և մի Եայծի (Քարլզզ. վիճկ.) գիւղին մէջ։ Այդ արուեստանոցաց մէջ պարսկահպատակ արուեստաւորք փայութեայ կաղապարզ կտաւի վրայ կարմիր ու կապոյտ գունով ամենատգեղ ձեւեր կը տպեն։

Մորթի գործատուն (Դաքքախանայ)՝ 3 Նախիջեւան քաղաքի մէջ կայ, 2 Որդուատ քաղաքի և մի Վերին-Ագուլսի մէջ։ որոց մէջ հասարակ սեկ կը պատրաստեն, ներկած՝ կարմիր, շիկակարմիր, մանուշակագոյն և դեղին։

Ապակւոյ մի գործատուն Որդուատ քաղաքին մէջ կայ. որոյ արտադրած ապակեղէն անօթները խիստ դիւրաբեկ են, որ անշուշտ պաղեցընելու թերութենէ յառաջ կու գայ, Ապակի ստա-

Նալու համար կը գործածեն սովորական գետային պտկարդի (կամ որձաքարի) և օջնայի աւազ:

Կաւային (բրուտի) գործատուներ այս կողմերս ի վաղուց հետէ եղած են, ըստ որում կաւագործութեան՝ որ և բրլութեան՝ արտագրած իրեղէնքը՝ որ և է տան առաջին և անհրաժեշտ կարեւորներէն են: Հօս ամենեւին փայտէ անօթ գործածերու սովորութիւն չկայ՝ այլ բոլորն այլ կաւէ են, սկսեալ գաւաթէն և անոր տակի պնակէն՝ մինչեւ կերակուր եփելու սաները: Բրուտի միակ օգնական գործին դուրգն է, որ լիսուան վրայ հաստատուած հասարակ փայտեայ շրջանակ մ'է: Թուով 27 կաւագործարան կայ, մին ի Նախիջեւան քաղաքի, միւսն յՈրդուատ քղ., իսկ 25 ի գիւղորէս. որոց ամենուն մէջ աշխատողաց թիւն էր 94 հոգի:

Օճառի երկու գործատուն կայ՝ որ կը գտնուին մի մի Նախիջեւան և Որդուատ քաղաքաց մէջ: Ասոնց պատրաստած օճառը մոխրագոյն է և գրեթէ ամենեւին չի փրփրիր: Ընդհանրապէս տեղացիք օճառ չեն գործածեր, այլ անոր տեղ աղտաղոտուկ (յոդան) (*) ըսուած բոյն և կաւը (քիլ). Կատաւեղէնքը չողանախաջ ջրոյ մէջ կը լուան, իսկ դլուխնին կաւով:

Գաճ ու կիր պատրաստող 8 գործատուն կայ, որ վանսանդ և Նեղրամ գիւղերու մէջ կը գտնուին: Ասոնք տարուէ տարի 2000 խալվար գաճ ու կիր կը պատրաստեն կիզմամբ:

Առաջ՝ աւերակները քրքրելով՝ թրծեալ աղիւսը քարի փոխան կը գործածուէր տեղական ճարտարապետութեան մէջ, բայց ներկայիս միայն հարուստներու շէնքերու համար կարծես նախապահուած են: Աղիւսի գործատանց թիւը կարելի չէ որոշել, վասն զի կախումն ունի տարւոյն եղանակներէն և հարկաւորութենէ:

Գործատանց վրայ խօսելով՝ յիշենք հօս նաեւ ձիթահաներ, չալտուկ մաքրող սանդեր և կալաքար ու աղբորակ հանելու եղանակը:

Նախիջն ձիթահաներու մնացորդներէն կը տեսնուի թէ այս կողմերս խիստ յաճախուած էր բուսական իւզ հանել. որ աւելի եւս կը ստուգուի բնակչաց սովորութիւնը դիտելով, որք առաջ լուսաւորութեան համար միայն բուսական եղ կը գործածէին, և ոչ հիմակուան պէս՝ սեւ նաւիթ ու ճարպ. բայց առաջները այնչափ մեծ քանակութեամբ եղ հանելու գլխաւոր պատճառը՝ ժամանակին վանաց և եկեղեցեաց բազմութիւնն էր, որք

*. Salsola Kali.

դրեթէ մեծաւ մասամբ կը սպառէին զայն. այս անտի եւս յայտնի է՝ որ իւրաքանչիւր վանք իւր ձիթահանն ունէր, որոց աւերակքն գեռ եւս կեցած են, Ներկայիս յիշեալ վիճակացս մէջ ընդ ամէնն 9 ձիթահան կայ. Ասոնց կազմութիւնը խիստ պարզ է. զոյգ մի գոմէշ գագաթնահայեաց և շրջագարձ շարժմամբ կը դարձնեն աւազպար երկան մի, իսկ երկանի տակ կը լեցընեն իւղաբեր սերմանքը, որք անոր ծանրութենէն ճմլուելով զանգուած մի կը գառնան, Յետոյ այդ զանգուածէն ճնշոցներով եղ կը հանեն. իսկ մնացորդը՝ որ է ըսել կոպտոնը, յարդի (քիչսպա) հետ իսառնած անասնոց կու տան՝ իբր ամենալաւ կեր:

Զալտրկի սանդեր՝ ցորեն ու չալտուկ փեճեկելու կը ծառայեն, անոնցմէ կորկոտ շինելու համար: Ասոնք երկու տեսակ են, մին ոտքով և միւսն ջրով կը շարժի: Ռտնաշարժք հետեւեալ կազմութիւնս ունին. քարերով որմած փոսին քով ցով ցից մի կը վարսեն, վրան կ'անցընեն երկաթէ ատամներ ունեցող փայտեայ մեծ ուռը, այնպէս որ մեղեխին կէսը մի կողմը կը մնայ, իսկ կէսը հանդերձ ուռամբ միւս կողմը փոսի մէջ կ'իջնէ: Գործառըն ոտքով այդ ուռը գամ մի կ'ամբառնայ և գամ մի կ'իջնցնէ փոսի մէջ, և անոր ատամներով հասերու փեճեկը կը պատրատէ, զորս սանդի մէջ լեցընելէն առաջ արդէն լաւ մի թրմած են: — Ջրաշարժքը ասկէց միայն այսու կը տարբերին, որ անոնց մէջ մի ուռան տեղ՝ քանի մի ուռն կայ, և փոխանակ գործառաց ոտքերու ջրով կը շարժին:

Կալաքար հանելու համար մասնաւոր գործատուներ չկան, այլ գործառողք՝ դիխաւորապէս պարսկահպատակք՝ ուրիշ աշխատանքէ ազատ եղած ժամանակներ, կ'ենեն դաշտ կ'երթան, և հօն աղային բոյսերը այրելով ստացած միսրագոյն և մեծ մեծ կտոր կալաքարը՝ վաճառափողոցը կը բերեն ծախելու:

Իսկ աղբօրակ հանելու համար թէպէտ այժմ գործառուն լը-կայ, բայց առաջ 1862-72 Նախիջեւանի մէջ կար. այն ատեն գործատան համար կաւը նոյի գերեզման (ըսուած) մօտերը գլատնուած աւերակներէն կ'առնուին, որ յինքեան 45-50% աղբորբակ կը բովանդակէր. իսկ ստացուած աղբօրակը նոյն տեղը այլեւայլ տնական պիտոյից կը գործածուէր:

ԱՐՈՒԵՍՏԳ. — Այս կողմերս արուեսաք դեռ իրենց մանկութեան մէջ են, ինչպէս նաեւ բնակչաց բոլոր ուրիշ գործերն: Արծաթագործը ոտքերը ծալլած և կծկած՝ օրերով և մերթ ամբողջ ամիսներով կ'աշխատի ձեռքի նիւթի մի վրայ. ստաղձագործը իսոնաւ գետնի վրայ նստած՝ ոտքով ու ձեռքով գործերով կը պատրաստէ իւր խոշոր ու անարուեստ գործը՝ առանց ինչ

	Հայ.	Բարեր.		Հայ.	Բարեր.		Հայ.	Բարեր.
Դեղավաճառ	—	—		1	—		—	—
Մոմակակար	13	12	—	32	22	5	—	—
Թաղեգործ	—	1	—	—	—	—	—	—
Ճամկատիպ կոսաւագործ	—	26	—	7	—	1	—	—
Բրուտ	—	—	—	1	88	2	—	—
Երկանակոփ	—	—	—	—	64	4	—	—
Փողար և թմբկահար	6	—	—	—	114	6	—	—
Երկրաշափ	8	2	—	—	8	—	—	—
Կրազործ	—	—	—	—	—	—	—	8
Որմազիր (կամ գաղատոս)	10	4	—	—	33	36	—	—
Դարբին և նգազործ	38	15	—	48	57	23	—	—
Կանդաղիչ ոսկերաց	—	—	—	—	29	32	—	—
Ներկարար	4	24	—	8	20	19	—	—
Խաղախորդ	—	17	—	28	—	1	—	—
Բժիշկ	—	1	—	3	8	7	—	—
Անագող	—	—	—	4	3	2	—	—
Աղօրեչն	—	—	—	—	28	9	—	—
Մսալաճառ	13	16	—	20	37	42	—	—
Պղընձագործ	—	1	—	22	1	—	—	—
Նկարիչ (սենեկաց և այլն)	3	—	—	—	2	1	—	—
Օճառագործ	2	—	—	3	—	—	—	—
Զինագործ	8	—	4	—	9	—	—	—
Ճամետագործ	1	3	—	5	2	11	—	—
Դերձակ	22	5	1	2	14	7	—	—

ՀԱՅԻԱՆՔ ԱՐՈՒԵՍՏԱԿՈՐԱՑ	Հայ.	Բարբ.	Հայ.	Բարբ.	Հայ.	Բարբ.	Հայ.	Բարբ.
Հնակարկատ	—	10	—	5	5	11		
Սփրիզագործ	—	—	—	—	12	—		
Կազմող սարից դրաստուց	—	5	—	3	—	—		
Արծաթագործ	7	4	—	5	52	3		
Մոմագործ	—	2	—	2	—	—		
Կոշկակար	6	—	—	—	1	—		
Ատաղձագործ և ճախարակագործ	23	2	—	6	175	54		
Ռոտայնանկ	3	—	—	—	678	232		
Փալասահիս (*)	—	—	—	—	284	976		
Ջրկիր (թռուռուխչի)	—	2	—	4	—	—		
Գլող	—	4	—	8	104	35		
Պանդոկապետ	4	10	—	3	—	—		
Ափրիչ	4	12	—	5	48	89		
Տրեխարար	—	16	—	13	—	—		
Ժամացուցագործ	1	—	—	—	—	—		
Թէյալաճառ	1	13	—	3	—	2		
Մետաքսափաթութ	—	—	83	177	26	70		
Գլակագործ	—	10	—	3	6	9		
Կարմիր ներկող (Շիլաշի)	—	—	—	—	29	—		
	177	219	88	426	656	1697		
1. Այսի ժաղով հիւսուած կապերտ. (Բառ առ.)			396	541	3656			
			(Հայ 2224 + 2342 թաթը.)					
					Բոլորն 4566 անձ.			

յառաջադիմութեան և ամենեւին նման իրմէ դարերով առաջ ապրող համարուեստ տքնողի մի. դանակագործը, դարբինը, մուճակներ շինողը (Բաշմախյի), գդակագործը, (Բորկչի), սափրիչն և այլ արուեստաւորք դեռ եւս կը շարունակեն իրենց գործը առանց կէտով մ'իսկ խոտորելու իրենց հարց և պապերու աւանդածէն: Գաւառիս մէջ զբաղմունք մի իւր կատարելութիւնն կամ գոնեա բարւզումը չ'ունի, թէ և արուեստը հայ բնակչաց միրելագոյն առարկայն են: — Առաջիկայ տախտակս կը ներկայացընէ այս կողմերս ծանօթ արուեստներով զբաղող արուեստաւորաց թիւը. — Տես յ'էջ 283:

Ինչպէս սոյն տախտակէս կը տեսնուի՝ յիշեալ արուեստներով զբաղող անձանց թիւն է 4,566, յորոց 2,224 չայ է և 2,342 թաթար: Բոլոր արուեստաւորք ի միասին բնակչաց այրական սեմին գրեթէ իրը 8½% մասն կը կազմեն:

ՎԱՃԱՌԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ. — Երկրիս այս անկեան վաճառականութեան մասին գրեթէ պատմական տեղեկութիւն չկայ, թէպէտ հին քաղաքաց աւերակք և տեղւոյն բնակչաց աւանդութիւնքը այլեւայլ դաշտաց և սարդակեարաց (վաճառական) համար, կը վկայեն՝ թէ հօս երբեմն վաճառականութիւնը բնակչաց պրակին եղած է: Զկայ հիմայ այն հռչակաւոր քաղաքն ջուզայ (՝) (Ճուլֆա) իւր առաջնակարգ վաճառականներով, որոց հետքերը ցանուցիր սփոռուած են Երասխի ծախս ափունքի վրայ այժմեան Ճուլֆայի մօտերը և անտրտունջ կը կրեն ամենազգի հարուած՝ այն երբեմն աղմկաից կարաւանատանց և այն արուեստանոցաց վլածքն՝ ուր համբերութեամբ հայուն ճեռքն ընկերական կենաց կարեւոր եղածները կ'արտագրէր, ... և միայն անշոնչ և անջինջ գրեթը մնացած են, իրու անլուելի վկայք քաղաքիս նախկին մեծութեան: Անհետ աներեւոյթ եղան նոյնպէս և Ագուլիս, Սալարին, Ճագրի, Ազրակոնիս և Երնջակ աւաններն, և անոնց աեղ երեւցան փոքր ու աննշան գիւղակներ բուռն մի նորեկ բնակչօք, բաց ի Ագուլիսէն՝ որոյ բնակիչք մինչեւ ցարդ վաճառականութեամբ կը զբաղին: Իսկ Նախիջեւանը. և մի՛ թէ նա չէ՛ր այն օղն, եթէ կարելի է այսպէս ըսել, որ բոլոր յեշեալ անհետացած քաղաքներն ու աւանները միասին կու կապէր ու միացընէր. մի՛ թէ նա չէ՛ր միջնորդ՝ վաճառականութեան տեսակիտով ընդ մէջ Պարսկաստանի և Անդրկովկասու, Բաղդն ու զեց հոռվմայեցւոց, մակեդոնացւոց, յունաց, պարսից և այլ բագ-

1. Աւզ գնելով քաղաքիս անուան նշանակութեանը, շատ հաւանական է թէ յառաջ եկած լինի բնակչաց չուխսիք շինութեամբ կամ վաճառականութեամբ պարապեէն: Հեղ.

ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ

ԳՈՐԾԱՏԵԱՐՔ						ԳՈՐԾԱՏԵԱՐՔ							
Նախիրիքառ- առաջ. մէջ.			Արդյունաւո- րութիւն			Գործադրու- թիւն			Գործադրու- թիւն				
Հարկավորութիւն	Արդյունաւորութիւն	Գործադրութիւն	Հարկավորութիւն	Արդյունաւորութիւն	Գործադրութիւն	Հարկավորութիւն	Արդյունաւորութիւն	Գործադրութիւն	Հարկավորութիւն	Արդյունաւորութիւն	Գործադրութիւն		
Մահրապահածառ՝ (Ալսոտար).	—	55	—	23	4	7	Խոստանալածառող	—	3	—	4		
Աերմասիածառ (Ալմաֆ).	42	33	4	16	4	2	Բլբրապահածառ	—	2	—	5		
Հարմարապահածառ	—	—	—	4	—	—	Մորթապահածառ	—	—	—	—		
Կոտառալամածառ (Բաղազ).	54	40	—	36	15	9	Փերեզզակ	—	—	—	—		
Պաղապահածառ (Բակիալ).	—	82	—	35	10	35	Զի բանից յիշող (Զարվաստար)	—	—	—	19		
Վաճառաբիզուր (Գալլալ).	—	4	—	4	—	—	Իսասպահան (Փառզունջի)	—	—	—	10		
Խանոսթապահ	28	—	6	—	17	—	Երկաթի, զորդ և շատան լամածառ	—	—	—	—		
Սպասեր և թողեցրնալ.	—	6	—	4	—	—	—	—	—	—	—		
Վաճառապահն	23	4	8	8	4	—	—	—	—	—	—		
Լուսայսարդու	—	4	—	4	—	—	1. Համեմատեց, խաչկ և ող անհա- շահուած ծափակից գործառութիւն ունի առաջ- բար 2. Բառաց մի համար այլ բառը բարե- րացնելու հարց առ առ բառական	122	236	44	137	84	425
Կառակիւն անօթնելու լամածառ	4	8	—	3	1	—	358	348	506	(Հայ 214 + 798 թաթու) =	1012 անձ.		

գի միջնասիոյ վայրենի ժողովրդոց բուռն բազկով՝ այդ վաճառականութեան կեդրոնները փոխել ի շեղակոյսու աւերակաց, և զբնակիշն ցանուցիր սփռել ընդ ամենայն աշխարհ։

Ներկայիս այդ տեղեաց վաճառականութիւնը խիստ աննշան է, և գլխաւորապէս ներսը կեդրոնացած, ուր միայն չորս տեղ վաճառանոց կայ, Որդուատ ու Նախիջեւան քաղաքաց և վերին Ագուլիս ու Ճաղլիս գիւղերու մէջ։ Բայ արտաքին երեւութին ընդհանրապէս այդ վաճառանոցք նման են քառակուսի կամ բուրքի կարաւանատանց, որոց չորս կողմը շարուած են փոքր ու ցած իշաք (խանութք), վեր ու վար շարժող մեծ գոներով, փողոցածեւ ու վրան ծածկուած չարսք (շարք մի խանութիներ)՝ երկու կողմը միջակ խանութներով, հրապարակներ՝ իր յաւերժական տղմով ու վաճառողաց շարժուն կրպակներով, պանդոկներ և ախտոներ, ահաւասիկ տեղոյն վաճառատեղեաց բովանդակ կազմութիւնն։ Գիւղական բերքերու վաճառականութեան գլխաւոր կեդրոնն է Նախիջեւան քաղաքը, ուր բնակիչք իրենց բերքերէն մեծ շահ մի չգտնելով, կը ջանան կարեւոր բաները ուրիշներէ ամբարել։ Այդ կարեւորաց մէջ ամենէն առուտուրի նիւթ եղած են գեղորայք և բամբակաթղթոյ գործուածներ, ինչպէս են՝ ծաղկալամ, ամերիկեան կտաւ, և այլն։ Իսկ թանգիին կամ ազնիւ տեսակ վաճառքները, նոյնպէս նաեւ թէյ, շաքար և սուրճ գնողները միայն քաղաքացւոց մէջ կը գտնուին. բայց կը տեսնուի որ սակաւ սակաւ թէյ, շաքար և ոուս գործատանց արտագրած յախիապակեայ անօթներն՝ նաեւ գիւղերու մէջ այլ գործածութեան կը մտնեն։

Թէ քաղաքաց և թէ գիւղերու մէջ հետեւեալ գործատեարք կը գտնուին, իւրաքանչիւրն զանազան կարեւորաց խնամքով պարապած. — Տես յ'էջ 286։

Տախտակէս կը տեսնուի որ ընդ ամէնն բոլոր ճարտարք 1042 հոգի են, յորոց 214 հայ, մացեալքն Թաթար։ Եթէ յաւելունք ասոր վրայ նաեւ նախկին ցուցակի մէջ նշանակուած արուեստաւորաց բոլորական թիւն, կը լինին 5,578 հոգի. որ գրեթէ բովանդակ բնակչաց այրական սեռին մի տասնորդ մասն է, վաճառանոցներէն գուրս առուտուրը փերեզակաց (չարյ) ձեռքով կը կատարուի, որ մեծաւ մասամբ պարսկաստանցի Հրէայք են. Ասոնք իրենց վաճառքը գիւղէ գիւղ շրջեցընելով աւելի փոխանակութեան առուտուր մի կ'ընեն, փոխելով իրենց ունեցածք պանրի, եղի, կաշոյ, բամբակաթղթի, բըրդոյ, ցորենոյ, գարսոյ և նմանեաց հետ։ Զկայ գիւղ մի ուր չընակի երրայեցի կամ հայ փերեզակ մի, որ բոլոր բնակիչները մատի

վրայ կը խաղցընեն։ Արտասահման վաճառականութիւնը՝ գրեթէ ամենելին չէ մոտած։ Հօս դուրս տարուելու բաներ են՝ բամբակաթուղթ, մետաքս, անասուն, ցորեն և այլն։ Վերջին երեք նիւթերս՝ անասուն, ցորեն ու գարի, մասնաւորապէս Պարսկաստան կը աարուին, և աւելի այն տարիներ երբ հօն սով կը լինի, որ ինչպէս կ'ըսեն՝ այն աշխարհին պարբերական հիւանդութիւն մի համարուած է։ Բամբակաթուղթն ու մետաքսը կը տարուի ի Մոսկուա և յԵւրոպէ, մանաւանդ ի Փռանկաստան։ Խսկ սոյն վիճակներէս մերձակայ աւաններու կը տարուին՝ չոր մրգեղէնք, քքի և գինի։

Հիմայ մի քանի խօսք այլ՝ երկայնութեան, ծանրութեան, հեղուկաց և այլ չափուց նկատմամբ բանքք, որ թէ վաճառականութեան և թէ առտնին գործոց մէջ կը գործածուին։

Վաճառականութեան մէջ երկայնութեան չափերէն երկու տեսակ արյին են, ոռուսկան և խանական։ և ոռու արշինը գեռթաթարաց և գիւղերու բնակչաց մէջ մոտած չէ։ Խանական արշինը $2\frac{1}{2}$ թթապափի կը հաւասարի, և հետեւապէս $\frac{1}{6}$ թթաշտիք գործ է փուանկաց մետրէն, և կը բաժնուի 46 մաս։

Կըուց ամենէն փոքրագոյն միութիւնն է կուտ՝ ըստ տեղացւոց Նօհուցդ (ախեռ), ուստի։

Զափք Տեղացւոց.	Զափք Որուսա՞ն	Զափք Փռանկաց.
1 նուռագ	=	3 դուշեայ
28 Կըեւ նուռնդ մէկ հիւուլ	=	84 "
50 մոխալ ո ո Էորիւլ	= 43 զոլոտիկ և 72 "	186. 6378 գրմ.
4 խամբ ո ո Էորիւլ	= 4 փուետ և 79 "	746. 73276 գրմ.
2 բիսու ո ո Շիու	= 3 ո ո 62 "	1403. 1 գրմ
2 ոքքա ո ո Նունեւ	= 7 ո ո 28 "	2986. 2 գրմ
4 չարենք ո ո Դուշեան	= 29 ո ո 26 "	11.944. 8 գրմ

Բայց գործադրութեան մէջ պադմանն կամ մանը միշտ 28 փունտ և 64 զոլոտ. չէ, այլ տեղ տեղ նաեւ 36 փունտ. ընդհանրապէս այս չափերը այլ եւս գործածական չեն, թէ և գիւղացւոց մէջ ցանցառ գործածողներ ալ կը գտնուին։

Հատեւոր կամ չոր նիւթեր չափելու հսմար կը գործածուին նօն, առմար և ման։ Թէպէտ ասոնք նոյնիմաստ բառեր են՝ բայց զանազան կշոռք ունին։ Նախ մանը որ քանի մի տեղ 32 փունտ

կը համարուի, ուրիշ տեղեր 36 փունտ կը կշռէ. իսկ սօմարն ու նօտը՝ որ Դարձալզըզի և Որդուատու վիճակաց մէջ կը գործածուին՝ 10-12-18 փունտ կը կշռեն. Այս չափերը վաճառականութեան մէջ չեն գործածուիր:

Հեղուկները հօս պարունակութեամբ չեն չափեր՝ ինչպէս որ այդ ընդունուած է Վրաստանի մէջ, այլ կը կշռեն. ուստի իբր միութիւն կշռոյն կը ծառայէ պաթմանը, որուն վերջերս պուդ փոխանակեց: Ասոր համար մի անգամ որոշեալ ամանի մի բռվանդակած հեղուկը կշռելով, այնուհետեւ այն ամանը կը լինի նոյն հեղուկին մշտնջնաւոր չափը:

Ժամանակ չափելու համար՝ ինչպէս յայսոնի է՝ ժամացոյցեր կան, որք դեռ շինական կենաց ծանօթ չեն. ասոնց առանին կենաց համար ժամացոյցք բնաւ նշանակութիւն չունին, բայց դաշտերն ոռոգելու ջրոց բաշխման ժամանակ՝ կարգէ դուրս անոնց կարօսութիւն կը զգան: Այդ անհրաժեշտ պէտքը դրդած է զանոնք հինորինակեայ ժամացոյցներ գտնելու: Այդ նախաջրհեղեղեան ժամանակաշափուց մեքենականութիւնն ամենապարզ է. կ'առնուն կաւէ թաս կամ պնակ մի՝ մէջտեղը ծակով, ծառի վրայէն կը կախեն և կը լեցընեն մէջը մաքուր ջուր, որ ծակէն դուրս վազելով ժամանակը կ'որոշէ. տեղ տեղ ալ փոխան ջրոյ թափ մէջ մանր աւազ կը լեցընեն, միայն թէ այն ատեն հոսման ծակը սակաւ մի լայն կը բանան: Բաց ասկէ, ժամանակը չափեն նաեւ այլեւայլ առարկայից շուքէն, և շատ հեղ ալ տարին առած միջահասակ մարդուն իսկ շուքը կը չափեն ոտից դարշապարով: Գիշեր ատեն ժամանակը կը չափեն լուսնի և զանազան աստեղաց ելլելէն ու մտնելէն. ինչպէս նաեւ արեւու, լուսնի և աստեղաց հորիզոնի վրայ բարձրացած միջոց պահած հեռաւորութենէն: Ասոր համար բնակաց մէջ կան այս տեսակ բացատրութիւններ. «Երբ արեւը գլխուու վերեւ էր» կամ երբ լուսնի աստղը մի շիտայի բռյի էր^(*): Շատ կամ սակաւ երկարութեամբ ժամանակներ կը սահմանեն եկեղեցական կամ ժողովրդական հանդէսէ մի մինչեւ միւս հանդէսը. իսկ ամենէն երկայն ժամանակի շրջաններ կը հաշուեն համաճարակ հիւանդութենէ մի, ինչպէս՝ մաղձախոտ, ժանտամահ, կամ երկրաշարժէ. կ'ըսեն՝ օրինակի համար. ես ծնուշել եմ ազարի (մեծ մաղձախոտ) տարին, կամ ժաղկի տարին ես եօրը տարեկան էի, և այլն իսկ քառակուսի կամ խորանարդ չափուց մասին բնակիչք ամենեւին ծանօթութիւն չունին. ուստի դաշտեր չափելու համար՝

* Երբ աստղ մի նիդակաշափ բարձրացած էր: Բացատր. հեղին.

սերմանն (բայց միայն ցորենի) այսչափ ինչ քանակութիւնը՝ (որ սերմանելու ատեն որոշեալ չափով երկրի բաժին մի կը պահանջէ)՝ կ'առնուի իրը միութիւն։ Ըստ այսմ՝ սովորաբար երկիր չափելու համար գործածուած քառակուսի չափերն՝ հօս կշռներով փոխանակուած են, որով մշակուած երկիրն՝ (փոխան արշինի և օրավարի)՝ խալվարով, պաթմանով և այլն, կը չափուի ու կ'որոշուի։ Բայց բնակչաց մէջ կը գտնուին և խելացիք՝ որ զայն քառակուսի չափերով կը չափչըքեն։ Հովտային տեղերը մանն ու պաթմանը չափելու համար՝ խանական 26 արշին լայն ու երկայն երկրի բաժին մի կ'որոշեն, որ 676 քռկ. խանական արշին կ'ընէ. այսպիսի 25 քառակուսիք կը կազմեն խալվար^(*) մը։ Լեռնակողմանց համար պաթմանի մի լայնքն ու երկայնքն 28 խանական արշինի պէտք է հաւասարի։ Խսկ եռանկիւնի տարածութիւն (մակերեւոյթ) մի՝ հետեւեալ կերպով կը չափուի. եռանկիւնոյ ամէն կողմանց մեծութիւնը կը գտնեն, կը գումարեն և չորս մաս կը բաժնեն, և չորս մասերէն մէկը ինքն իրմով կը բազմապատկեն. այսպէս՝ օրինակի համար, ըսենք որ եռանկիւնոյ մի ամէն կողից մեծութիւն մէկտեղ 40 արշին, է, չորրորդ մասն կը լինի 10 արշին. ուստի եռանկիւնի մակերեւութիւն բովանդակ մեծութիւնը ստանալու համար՝ 10ը բազմապատկելով 10ով, կը լինի 100 քառակուսի արշին։

Շարունակելի

ՄԱՏԵՆԱԳՐԱԿԱՆ

ԳԻՐՔ ՄԱՆԿՈՒԹԵԱՆ ՑԻՍՈՒԽԻՒ.— ՆԻԿ. ՄԱՐ. ՀԱՅԱԳԻՏՏԻ

ՈՒՍՈՒՄՆԱՄԱՐԻՒԹԻՒՆ ԱՅՆ ԳՐՈՒԱՆՁԵՆ ՎՐԱՑ

(Տես յէլ 247)

ԺԲ

ՅԱՂԱԳԱՌ փոխելո՛ նոցա անդ(ի), և գնալ յերկիրն Ասորեստանու » : — ՅԱՍՈՐԵՍՏԱՆԷ ճանապարհորդքս ուղղուեցան յերկիրն Քանանու. Հոն ի Մաթիսամ քաղաքի ժողովեցան խորհուրդ ըրին տղայք՝ զվեցամեայ մանուկն Յիսուս չարչարելու

*. Խալվար մի հաւասար է $1\frac{1}{2}$ ուռս օրավարի՝ (զոր բնակիչք կազ կ'անուաննեն) ։ Վ. Վ. Խանիկովի հետ մի խանական արշին մի 22 վերշոկ (0. 9768 մետր) համարելով։